

yaratıcı çocuklar

Sayı: 3 • Agustos 2013

ABİL KURBANOV

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ
CREATIVE CHILDREN'S ASSOCIATION

Sen de çevre, enerji, sağlık ve teknoloji alanlarında geliştirdiğin
proje veya ürün sunumunla yarışmaya katılabilirsin.

Son Katılım
8 Kasım 2013

Geleceğin
Mucitleri

Samsung'un Katkılarıyla

Başvurunu yap ve hayalini kurduğun icadınla fark yarat!
Detaylı bilgi www.geleceginmucitleri.com adresinde.

KIDZ

SAMSUNG

Okullar açılıyor...

İki koca ayı geride bıraktık ve şimdi yine Ağustos sayımızda sizlerle birlikteyiz. Umarım dinlenip, çok güzel bir tatil geçirip, yeni eğitim öğretim yılına hazırlanmışsınızdır. E-dergi ailesi olarak yeni okul döneminin hepinize mutluluk ve başarı getirmesini diliyoruz.

Sizlerden gelen haberlerle oluşturduğumuz bu sayımızda yine çok ilginizi çekecek konular var. Geçen sayımızda tatilde gezip gördüğünüz yerlerden bize haberler yollamanızı istemiştik. Bu çağrımıza kulak veren Umut Ayrancıoğlu, "Benim Şehrim" sayfalarında sizlerle Sinop ilinin güzelliklerini paylaşıyor. İlgili duydukları edebiyat, plastik sanatlar, fotoğraf gibi konularda sanatçılarla söyleşiler gerçekleştirerek dergimize yollayan sevgili Orhun, Güneş ve Efe'nin yazılarını keyifle okuyacaksınız. Hayvan dostlarıyla çektiği fotoğraflarını, başarı haberlerini, öykü, şiir ve denemelerini bize gönderen tüm arkadaşlarımızın, dergimize gösterdikleri ilgiye çok teşekkür ederiz.

Sizlere hoşçakalın demeden önce Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin düzenlediği yarışmalarla ilgi bir hatırlatma yapmak istiyorum: Yıllardır süregelen Mobilya Tasarım, Karikatür, Öykü, geçen yıl başlattığımız Fotoğraf yarışmalarımız bu yıl da devam edecek. Bu yıl ilk kez düzenlediğimiz "Geleceğin Mucitleri" bilim yarışmamızla ilgili bilgilere de www.geleceginmucitleri.com adresinden ulaşabilirsiniz. Ekim ayında yeniden birlikte olmak dileğiyle, Hoşçakalın

Zeynep Hülya Kanbay

Yollamak istediğiniz herşeyi info@yaratıcicocuklardernegi.org ya da hulya@yaratıcicocuklardernegi.org adreslerinden bize ulaştırabilirsiniz.

Ağustos 2013

Yıl: 1 • Sayı: 3

Sahibi:
Yaratıcı Çocuklar Derneği
adına:

Didem ÇAPA

Yayın Yönetmeni ve
Yazı İşleri Müdürü:
Zeynep Hülya KANBAY

Yayın Kurulu (alfabetik sırayla):
Aziz YAVUZDOĞAN
Emel ASLIBAY
Havva TAPA
İbrahim TAPA
Lerzan ÖZER
Melahat MERSİNLİ
Pınar AYDEMİR
Tuncay BULUZ
Zeynep Hülya KANBAY

Görsel Yönetmen:
Aziz YAVUZDOĞAN

Adres:
Kandilli Mah.
Kandilli Iskele Cad.
No: 3, D: 8
34684 - Üsküdar
İSTANBUL
Tel: 0216-332 78 58
Faks: 0216-332 76 56
e-mail:
info@yaratıcicocuklardernegi.org
web:
www.yaratıcicocuklardernegi.org

Louis Pasteur

27 Aralık 1822'de Fransa'nın Dole şehrinde doğan Louis Pasteur, Fransız Devrimi'yle özgürlüğüne kavuşan bir kölenin torunudur. Ailesi çok yoksul olmasına rağmen sıkıntılara göğüs germiş ve çocuklarını okutmuşlardır. İlginç olan Louis Pasteur çocukken hiç parlak bir öğrenci olmamıştır. Hatta ilgisi ve yeteneği portre çizme yönündedir. Bugün bu portreler onun sonraları kurduğu Pasteur Enstitüsünde asılı bulunmaktadır.

Pasteur, öğretmen olmak üzere aldığı eğitimi tamamladığında anlar ki en büyük isteği bilimin içinde olmaktır. Kristaller hakkında yaptığı deneyler onu adeta büyülemiştir. Kimya profesörü de onun kavrayışına hayran kalır ve onu asistan olarak yanına alır. Pasteur bu fırsatı değerlendirir ve optik alanında çalışmalarına başlar. Bir süre sonra buluşları bilim çevrelerinin dikkatini çekmeye başlar ve bu buluşları birtakım ünlü bilim adamlarının teşvikiyle Fransız Bilimler Akademisi'ne sunulur, bilim adamlarının da ısrarları sayesinde Pasteur, Strasburg Üniversitesi'ne yardımcı profesör olur.

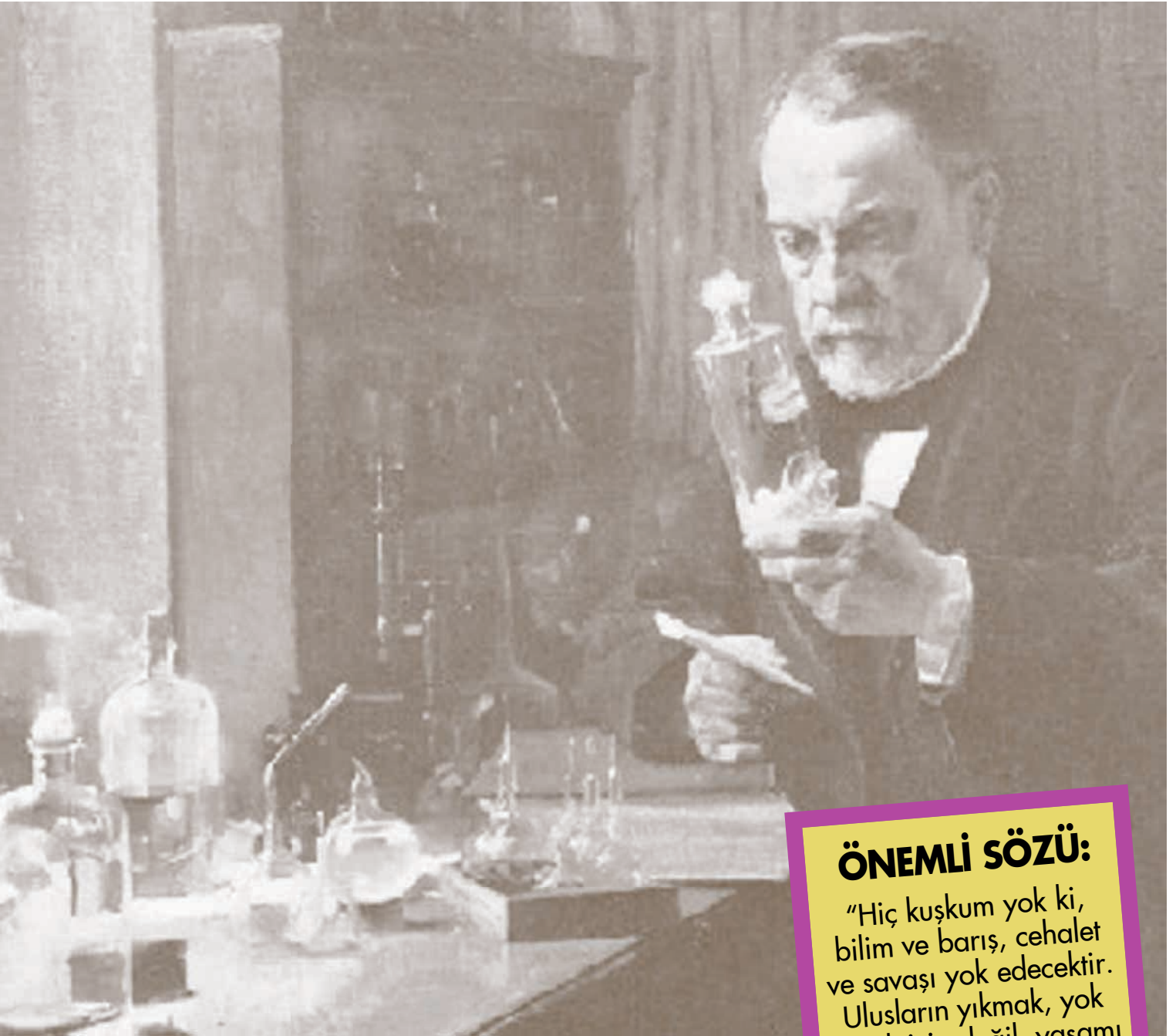
Pasteur Marie Laurent ile 1849'da evlenir. Marie onu bilimsel çalışmalarında her zaman destekler. Pasteur'un fermantasyon (mayalanma) hakkındaki buluşları bugüne gelen başarılarındandır. "Fermantasyon" terimi bilindiği gibi kimi maddelerde oluşan bir değişiklik sürecini dile getirmektedir. Şarap üzümünden bu yolla elde edilir; eğer istenmezse bu sirkeye de dönüştürülebilir. Aynı şekilde sütün şekeri laktik aside dönüştüğünde süt ekşir. Pasteur fermantasyonun mikrop teorisini üretir; doğada organik maddelerdeki tüm değişikliklerin gözle görülemeyen küçük canlılar tarafından oluşturulduğunu ve bu mikroorganizmaların ısıyla kontrol altında tutulabileceğini gösterir. Bu sayede hem şarap üretimini sağlamaştırır hem de "pastörizasyon" dediğimiz işlemi gerçekleştirerek modern süt endüstrisinin de yolunu açar.

İpekçiliğin devamlılığını bilimsel deneyleriyle gerçekleştiren Pasteur'un büyük başarılarından biri de, mikrop teorisinden yola çıkarak hastalıklara yönelmesiyle gelmiştir. Kangren, kan zehirlenmesi gibi hastalıkları araştırmış ama esas kuduz ile ilgili büyük aşama kaydetmiştir.

Kuduz köpekler üzerindeki incelemelerini daha güvenli bir ortamda yapabilmek için 1885'te eski bir imparatorluk şatosunu amaca uygun olarak düzenleyerek, Pasteur Enstitüsü'nün çekirdeğini oluşturmuştur. Pasteur'den önce kuduz bir köpeğin ısırıldığı yer kızgın bir demirle derinlemesine dağlanmaktadır ve bu dağlama gecikirse hiçbir işe yaramamaktadır. Pasteur bu sıralarda kuduz için aşı denemeleri yapmaktadır.

Bir gün, kuduz bir köpek tarafından on dört yerinden ısırılan Joseph Meister, anne ve babası tarafından Louis Pasteur'e getirilir. Pasteur, daha önce insan üzerinde hiç denenmemiş olan kuduz aşısını çocuğa uygulamakta tereddüt eder, ancak, iki doktor arkadaşının, çocuğun kuduzdan her durumda öleceğini ve başarılı olursa ilacın kuduzla

KARAGÖZ

ÖNEMLİ SÖZÜ:

"Hiç kuşum yok ki, bilim ve barış, cehalet ve savaşı yok edecektir. Ulusların yıkmak, yok etmek için değil, yaşamı yüceltmek için birleşeceğine; geleceğimizi bu yolda uğraş verenlere borçlu olacağımıza inanıyorum."

bir çare olabileceğini söylemesinden sonra denemeye karar verir. Pasteur kuduzun çaresini bulmuştur. Aşısı küçük Joseph Meister'in hayatını kurtarır. Bu buluş insanlığın da kurtuluşu olur.

1895 yılında hayata gözlerini yuman Pasteur, ömrünün son gününe kadar alçak gönüllü, gösterişsiz ve sade bir yaşam sürdürdü. Kendine inanan başkalarının söyledikleriyle değil, kendi doğrularıyla yaşayan ve sezgilerine güvenen bir bilim insanıydı.

Yaratıcı Çocuklar Derneği, Samsung ve Multi Chanel Developers geleceğin mucitlerini arıyor. Sen de ortaokul veya lise öğrencisi isen projen veya ürün sunumunla yarışmaya katılabilir ve hayalini kurduğun icadın gerçekleşmesini sağlayabilirsin.

Daha fazla bilgi www.geleceginmucitleri.com adresinde.

Deniz Temiz Derneği'nin eğitim atölyesine katılan öğrenciler denizleri nasıl koruyacaklarına dair faydalı bilgiler alıyorlar.

TURMEPA

Deniz Temiz Derneği ülkemizin kıyı ve denizlerini korumak, gelecek nesillere tertemiz denizler bırakmak amacıyla başlatılmış bir sivil toplum hareketi.

Tertemiz denizlere ulaşmak amacıyla çok yararlı projeler yapıyorlar.

5 Haziran Dünya Çevre Günü'nde açılışı yapılan ve halen devam etmekte olan "Sualtı Atık Sergisi ve Eğitim Atölyesi" de bunlardan biri. Yaz sezonunda yüzlerce çocuk, denize attıklarımızdan ders çıkararak denizlerimize sahip çıkmayı öğreniyor.

DenizTemiz Derneği/ TURMEPA, geliştirdiği eğitim modeliyle Türkiye'de tek olan Sualtı Atık Sergisi ve Eğitim Atölyesi'ne katılan öğrencilere, nesli hızla tükenen deniz canlılarımıza sahip çıkmayı ve su varlıklarımızı kirletmemeyi

Sıcaklardan bunaldığımız ve sık sık serinlemek için kendimizi denize attığımız şu günlerde, üç tarafı denizlerle çevrili ülkemizde denizlerimiz ne kadar temiz diye düşündük. Sonra da Ağustos sayımızda dergimizin çevre sayfalarında denizlerimize yer vermeye karar verdik.

DenizTemiz projesini duymuş muydunuz? Peki ya TURMEPA'yı?

öğretiyor.

DenizTemiz Derneği/ TURMEPA Sualtı Atık Sergisi ve Eğitim Atölyesi projeleri ile, deniz kirliliği ile mücadelede bireysel sorumlulukları

"yapılmaması gerekenler" üzerinden hatırlatıyor. Dernek bahçesinde kurulu mekanda; dernek tarafından gerçekleştirilen kıyı ve deniz dip temizlikleri etkinliklerinde toplanan, kıyılarda ya da deniz dibinde olması şaşırtan, denizlerin nasıl hoyratça kullanıldığını ortaya koyan atıklar sergileniyor.

Yıl boyunca ziyarete açık olan sergi kapsamında, Haziran-Eylül dönemlerinde gruplar halinde ziyarete gelen çocuklar, denize atılanları görmenin yanı sıra; eğitim atölyesi kapsamında, atıkların doğada yok olma süreleri, bu süre içinde verdiği zararlar, deniz kirliliğinin doğa ve canlı hayatına etkileri gibi konularda 90 dakikalık eğlenceli ve interaktif bir eğitim de alıyorlar.

Ayrıntılı bilgi için <http://www.turmepa.org.tr/> sitesini ziyaret edebilir, sergiyi gezebilirsiniz.

**Deniz Temiz
Derneği eğitim
Atölyesine katılan
çocuklar inter
aktif öđrenme
metoduyla
eđlenerek
öđreniyorlar.**

**Deniz altından çıkan atıklar sergiyi
gezen çocuklar tarafından hayretle
inceleniyor (altta). Deniz altından
ıkan atıkların neden orada olma-
ması gerektiđi denizlere ve deniz
canlılarına verdiği zarar eğitimciler
tarafından sergiyi gezenlere
anlatılıyor (yanda).**

Edirne Güzel Sanatlar Lisesi'ndeydik

Yaratıcı Çocuklar Derneği, 2012-2013 eğitim öğretim yılının son atölye çalışmasını Edirne Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi'nde gerçekleştirdi. Fotoğraf, Heykel, Karikatür ve Ebru alanlarında yapılan atölye çalışmaları tamamlandıktan sonra gün boyu üretilen çalışmalar okulun sergi salonunda sergilendi.

Edirne Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi'nde Fotoğraf Atölye Çalışmasını, Fotoğraf Sanatının duayenlerinden Nadir Ede ve Fotopya Fotoğraf Sanatı Portalı Genel Koordinatörü Akın Mısırlıoğlu gerçekleştirdi.

Atölye Çalışmalarını gerçekleştirdiğimiz gün, Edirne Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi'ni ziyaret eden Edirne İl Milli Eğitim Müdürü Sayın Hüseyin Özcan atölye çalışmaları sonucunda oluşturulan serginin açılışını gerçekleştirdi. Yaratıcı Çocuklar Derneği tarafından ilki Gaziantep'te gerçekleştirilen Çocuklar ve Kentler etkinliğine Edirne Güzel Sanatlar Lisesi'nden katılan öğretmen ve öğrencileri kutlayan Özcan, Okulda yaptığı konuşmada, Çocuklar ve Kentler etkinliğinin ikincisinin Edirne'de gerçekleşeceğini ve ev sahibi kent olarak bu yıl etkinliklerde Edirne'den çok daha fazla katılım beklediğini anlattı.

Edirne İl Milli Eğitim Müdürü Hüseyin Özcan öğrencilerin çalışmalarını ilgiyle izledi.

Ebru atölyesine, öğrenciler kadar Edirne Güzel Sanatlar Lisesi Hocaları da ilgi gösterdi ve Ebru eğitimci Melehat Mersinli ile birlikte güzel çalışmalar gerçekleştirdiler.

Heykel Atölyesinde öğrenciler Heykeltraş Derya ve Ahmet Özparlak çifti ile birlikte çalıştılar. Gün sonunda açılan sergide ortaya çıkan ürünler sergiyi gezenler tarafından çok beğenildi.

Karikatür Atölyesine katılan öğrenciler Yaratıcı Çocuklar Derneği Karikatür Yarışması Koordinatörü İbrahim Tapa ile çalışma fırsatı buldu.

Atölye çalışmaları tamamlandıktan sonra okulun sergi salonunda açılan sergi gezenler tarafından çok beğenildi ve çalışmalar çok takdir topladı.

RÖPORTAJ

Fırından çıkan renkli hayaller...

Merhabalar, Ben Güneş Erozan. İSTEK Vakfı Acıbadem Ortaokulu 8. Sınıf öğrencisiyim. Güzel sanatların her alanına ilgi duyuyorum.

Piyano çalışıyorum. Bilgisayar oyunları, kitap okumak ve film izlemekten çok keyif alıyorum. Annem de sizin gibi seramik eğitimi almış, ancak O bunu hobi olarak sürdürüyor. Onunla atölyede olduğumuz zamanlardan da çok keyif alıyorum. E-Dergi okuyucuları için sizin gibi seramiği meslek olarak seçen bir sanatçı ile söyleşi yapabilecek olmaktan mutluluk duyuyorum ve bana zaman ayırdığınız için teşekkür ediyorum.

Güneş Erozan: Sanatla uğraşmaya ne zaman başladınız?

Lerzan Özer: Ailemde profesyonel olarak çizim ve resim yapan akrabalarımı izlerdim, açıkçası pek de sanata cesaret edemezdim ben onlar kadar iyi çizemiyordum sanatçı olamam derdim. Sonra ki yıllarda 3. Boyutumun daha kuvvetli olduğunu farkettim ve onun üzerine gittim ve seramik hayatıma katıldı.

Mesleğinizi seviyor musunuz? Nedenini öğrenebilir miyim?

Mesleğimi çok seviyorum, kil inanılmaz bir malzeme benim için, özünde her insanın çocukluktan itibaren mutlaka elini değdirmesi gereken bir malzeme olarak gördüğüm kil ile ben tüm ömrüm boyunca çalışma şansına sahibim, bu inanılmaz bir ayrıcalık geliyor bana.

Seramik sanatçılığı zor bir iş mi?

Seramik sanatçılığı zor değil sadece fazla sabır gerektiren bir iş. Aslında sanatın her alanı sabır ister, eğitimi, yıllar içinde kazanılan tecrübeler hepsi bir arada sizin sanatınızı oluşturur.

Mesleğinizin en sevdiğiniz ve en sevmediğiniz yönleri nelerdir?

Bizim mesleğimizde en heyecan verici an fırının

açılışıdır. Fırının içinden parçalar tam ve istediğiniz gibi pişmiş, renklenmiş çıkarsa bu muhteşemdir, tam aksi ise hiç sevilmeyen, istenmeyen durumdur. Ne kadar uzman olursanız olun her fırın pişirimi bir başka bekleş ve heyecandır.

Seramik yapmayı çocukken de sever miydiniz?

Çocukluğumda kum ve çamurla oynamaktan çok keyif alırdım, ama gerçek seramiğimi ilk maalesef 11 yaşında yaptım.

Meslek seçiminiz de bu yaşta mı oldu?

11 yaşında ortaokul el işi öğretmenim sınıfımızda yoğunlukla kilden çalışmalar yaptırımtı, çok etkilenmişim 1973 yılından bahsediyordum ve Füreyya fırtınası esiyordu İstanbul'da, kendisi Türkiye'nin ilk atölye açan kadın seramik sanatçısıydı, ben de ona hayrandım. Kendime "mutlaka seramik olacak hayatımda" diyordum. Esas yapmak istediğim meslek diş hekimliği veya ziraat mühendisliği idi. Kader beni önce Ziraat Mühendisliği okumaya oradan da seramiğe yönlendirdi.

Seramik hobi midir? Yoksa meslek midir?

Burada kesinlikle meslek derim çünkü, ben buna inandığım için Ziraat Mühendisliği okumayı bırakıp seramik okumaya başladım. Eğitim çok önemli, uzman olmak istediğiniz alan ne olursa olsun mutlaka eğitimin almanız gerekli. Ancak sanat alanında yeteneğin yanı sıra ustalık ve çıraklık da hiçbir meslekte olmadığı kadar önemlidir.

Seramik alanını seçmek isteyenlere mesajınız var mıdır?

Keyif alıyorsa kil ile çalışmaktan, hiç düşünmesinler gözü kapalı başlasınlar derim. Yoğursunlar kili, şekillendirsinler düşüncelerini ve fırının başında beklesinler görsünler üç boyuta dönüşen hayallerini...

İşinizi yaparken hiç tkandığınız, neyi nasıl yapacağınızı zorlandığınız oluyor mu? Böyle durumlarda nasıl çözüm buluyorsunuz?

İşini yaparken açıkçası pek zorlanmam ama yeni bir şey yaratmak her zaman çok kolay olmaz. Çevrenizde yaşananlar, dünyada olanlar her şey sizi etkiler ve bu da işinize yansır. Bazen karamsarlığa düşersiniz ama her zaman vizyonunuzun tüm dünya gelişmelerine ve güncel sanat hareketlerine açık olması lazım, çözüm burada zaten yenilikleri takip etmekte.

RÖPORTAJ

“Düzgün yazı yazabilmekle yazar olmak aynı şey değil”

Orhun Tunal arkadaşımız dergimizin edebiyat sayfaları için daha çok masal kitaplarından tanıdığı Can Göknil’le bir söyleşi yapmak istedi. Arkadaşımıza ve bizleri kırmayan Can Göknil’e teşekkür ediyor, dünya çapında tanınan bu çok yönlü sanatçımızı sizlere tanıtmaktan mutluluk duyuyoruz.

Merhabalar Can Hanım, Ben Orhun Tunal, Sainte Pulcherie’de 10. Sınıf öğrencisiyim. Yüzmeyi ve basketbol oynamayı seviyorum. Piyano çalmaya çalışıyorum. En az resimleriniz kadar güzel bir kariyeriniz olduğunu internette yaptığım araştırmalar sonucu öğrendim. Ama hem kendim hem de Yaratıcı Çocuklar Derneği’nin E-dergisini okuyan arkadaşlarım için, sizi kendi kelimelerinizle tanımak-tanıtmak istedim. Benimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim.

Ben teşekkür ederim, yararlı olmaya çalışacağım.

Çok iyi bir eğitim gördüğünüzü, resim eğitimi yurt dışında aldığınızı, pek çok kişisel sergi açıp, karma sergilere katıldığınızı ve eserlerinizin önemli koleksiyonlar ve müzelerde bulunduğunu biliyorum ama bize kendinizi kendi cümlelerinizle tanıtır mısınız?

On altı yaşındaydım. Bugünkü Robert Kolej’de lise ikinci hazırlıktaydım. Benden bir sınıf büyük olan arkadaşım Güler Okman ile (Şimdi Güler Fişek, Boğaziçi Üni. Prof) öğlen üstü

sinemaya gitmek için program yapmıştık. Onunla ressam Orhan Taylan’ın annesi Seniye Fenmen’in resim atölyesinde buluştuk. Güler’in özel resim dersi vardı. Ben dinleyiciydim. Bir saat boyunca onları izlemekten büyük keyif aldım. Akşam eve gelince anneme, babama danıştım. Benimkilerin gençlik yılları Birinci Dünya Savaşı ve Kurtuluş Harbine rastladığı için istedikleri eğitimi alamamışlardı. Bu nedenle bizlerin iyi yetişmesi için her türlü olanağı sunuyorlardı. Benden üç yaş büyük olan ablam müzisyen olarak piyano ve şanda epeyce ilerlemişti. Ben de Seniye Fenmen’in öğrencisi oldum. Robert Kolej’de seçmeli dersler içinden sanatla ilgili olan bütün sınıflarda başarılı oldum, ayrıca o nefis kütüphaneden çok yararlandım. Mezun olduktan sonra ABD’de sanat eğitimi almak için üniversitelere başvurdum. Burs kazandım, master derecemi New York Üniversitesinden aldım. New York

kenti 1968-1974 yıllarında, biz orada yaşarken, çok önemli bir sanat merkezi olduğu için başlı başına bir eğitimdi. Günde üç sergi geziyordum, konferanslar, müzeler... Genç yaşta sanat tutku oldu benim için. Öğrenmek, izlemek, üretmek, o gençlik coşkusuyla yoğunlaşınca, insan iyi yetiştiriyor kendisini. Şimdi kırk ikinci sanat yılımdayım, altmış sekiz yaşındayım, hala her gün zevkle çalışırım. Oğlum ve eşim bana her zaman destek olur. Atölye konuklarım çalışma ortamımda huzur bulduklarını söyler. Bu da beni sevindirir. Hakkımda merak ettiğiniz her şeyi www.cangoknil.com ve www.goknilcan.com’da bulabilirsiniz.

Siz, bir yazar ve ressam olarak hangi mesleki kişiliğiniz ile tanınmayı tercih ederdiniz? Ya da hangisi ile tanınıyorsunuz?

İşte şimdi zor bir soru sordunuz. Açıkçası bilmiyorum. Sanatsal üretimim kültürel mirasımızdan ilham alıyor. Türk ve Anadolu mitolojileri benim bir numaralı kaynağım. Öyle olunca araştırarak seçtiğim konular (Her sergimi tek tema etrafında kurgularım) hangi malzemeyle veya hangi teknikle çalışacağımı belirliyor: Resim, deri, ahşap veya seramik sunumlar, gravür, heykel, kitap türlerinden birine beni seçtiğim tema yönlendiriyor.

Sizin için yazmak mı çizmek mi ön planda?

Çizmek ön sırada. Ne de olsa resim eğitimi aldım. Görsellik benim dünyama egemen! Bazen yolculukta veya teknede yanı başımda atölye olmayınca öykü yazıyorum. (Deniz Kokusu, Can Yayınları, 2012) Ama benim için yazmak daha zor bir iş. Ayrıca düzgün yazı yazabilmekle yazar

olmak aynı şey değil. İyi bir yazar olabilmem için daha on fırın ekmek yemem gerek J

Çocuk kitapları yaratırken hiç çizgi film veya çizgi

roman yapmayı düşündünüz mü? ya da bilgisayar oyunları için karakterler yaratmak ?

O tür bir yeteneğim yok. Grafiker değilim, ressamım. Yeni bir tür de

yetkin ifade kazanacak bilgim ve zamanım da yok.

Masal ve hikaye kitaplarınız, çocuklar için hazırladığınız bilmece kitaplarınız var,

çocukları sevdiğinizi düşünüyorum, Çocuklar ile ilişkiniz nasıl ?

Onların dilinde konuşabiliyorum. Naif düşünceden çok uzak değilim.

İlgilendiğiniz başka sanat dalları da var mı ?

Klasik müzik çalışırken beni bu dünyadan soyutlar ve başka bir aleme taşır. Edebiyat çok severim. Ayrıca doğa tutkunuyum.

Teknolojinin bu kadar geliştiği günümüzde çocuk olsaydınız yine aynı mesleğe mi yönelirdiniz, yoksa ilginizi çeken yeni meslekler var mı?

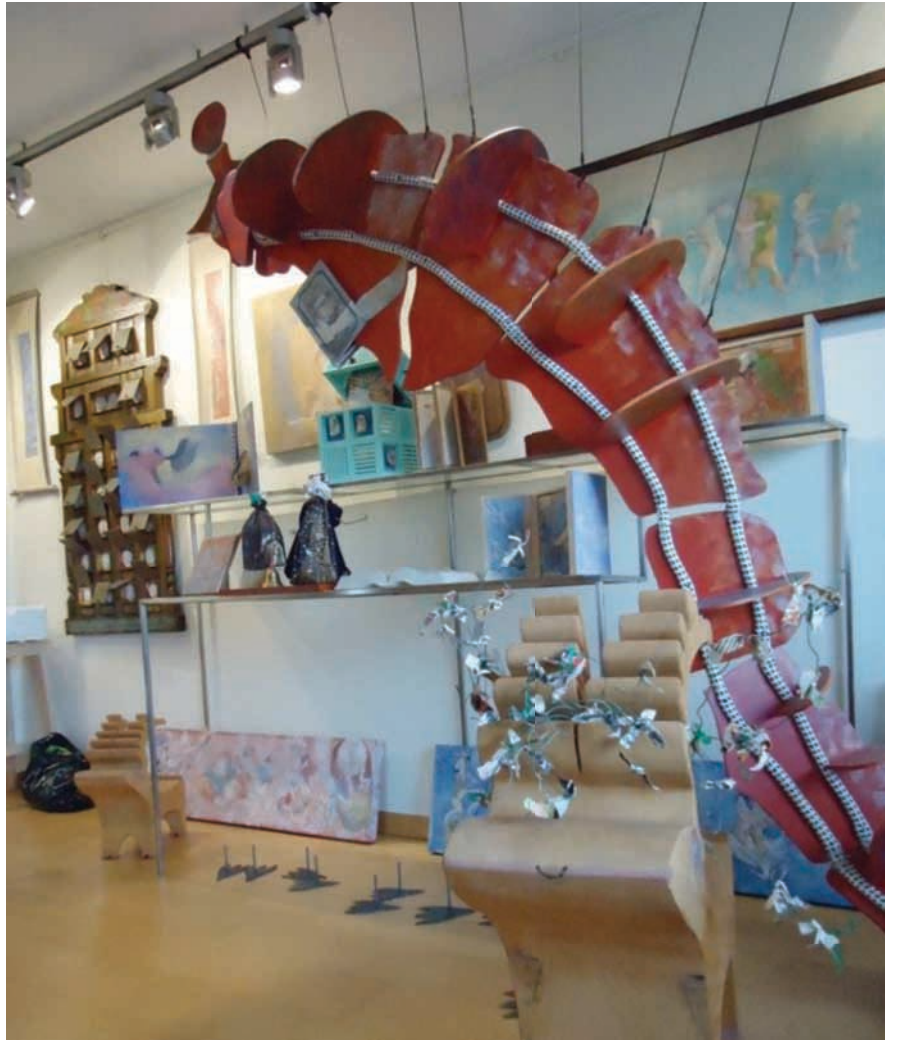
Dijital görsellik ilgimi çekiyor, ama o bilgisayar programlarını bilmiyorum. Yine de el ürünü sanatın daha uzun kalıcılığı olduğunu düşünüyorum.

Yetenek mi çalışmak mı? Yaptığınız işlerde başarılı olmanızı neye borçlusunuz?

Öncelikle özgün olmak yaratıcılığın değişmez kuralı bence. Disiplinli çalışmak şart, yoksa yetenek yaşamıyor. (Bunun örneklerini çok gördüm.) Yetenek, eğitim, disiplin en gerekli özellikler bence.

Son olarak yazıp çizmek isteyen arkadaşlarımıza neler söylemek istersiniz?

Bu konuda bir kitap yazmıştım: "Gölgem Renkli mi" Can Yayınları, 2007, ss43-45 Alıntı yapayım:

"... Sanat yolunda attığım ilk adımlarda yüzüm batıya dönüktü. Batıyı öğrenirken, batıyı tanıırken ilhamımı da batı kültüründe aramıştım. Bazen bana esin veren kıvılcımlara rastlıyordum; ama bir türlü özgün anlatımımı yakalayamıyordum. Eğitimini aldığım Batının, sanat tarihini kiskanıyordum. Goya, Picasso, Miró gibi devlerin yapıtlarını müzelerinde izleyip, Gaudi'nin dans eden binalarını seyrettikçe İspanyol sanatçılara gıpta ediyordum. Çünkü ressam olmak usta-çırak işidir. Düşüncemizi oluşturmak, baktığımızı görmek, gördüğümüzü ifade etmek için ustalarımıza sık sık başvururuz. Müze, müze dolaşırız.

Ancak batılı ustaların dilini tam olarak sökemedim. Çaldığım kapılardan başımı içeri doğru uzattığımda içerisinin karardığını sezdim. Orada ışıklar sönmüş gibi geldi bana, kendimi boşlukta hissettim. Öyle günlerde aynalara bakıyordum. Suretime yansıyan aydınlık kişiliğime, çevreme, sevgi dolu hay-

vanlarımıza, yaşamımıza... Resimlerimi kişiselleştirdiğim dönemler de geldi, geçti. İstanbul'a dönünce bize bakarak beni aramaya başladım. Bizim atalarımızdan, bizim ustalarımızdan öğrenerek kendimi ve sanatçı kimliğimi geliştirmeye çalıştım. Ustalarımızı keşfettim. M.Ö. 7000'lerde, doğduğum kentin yakınlarında, taş idoller yontarak inançlarını "sanat"laştıran tılsımlı ellerle tanıştım. Bizim atalar! Bana fısıldamaya başladılar. Artık can kulağımla onları dinliyorum."

Ben yolumu işte böyle buldum. Tek örnek değilim elbette. Gençlere önerim iç seslerini dinleyerek kendi özlerini bulmak ve sanatsal üretimlerinde bu özden yararlanmak için çaba göstermeleri. Kanımca insanlar birbirinden farklı olduğu için, herkesin üretimi de başkadır, yani özgündür. Bunu diğerlerine aktarabilen kişi ise gerçek sanatçıdır. Çok çalışıp, çok üretip, arayış içinde olmak en güzeli J

Değişik
atık malzemelerden
günlük hayatta
kullanılacak
tasarımlar yaparak
yaratıcılığınızı
geliştirin.

İBRAHİM TAPA ile

atıklardan oyuncak yapımı atölyesi

PLASTİK SODA ŞİŞELERİNDEN ŞAMDAN YAPALIM...

İki plastik şişe ve bir şişe mantarından
şamdan yapmak için resimleri inceleyin.
Şişeleri makasla resimdeki gibi kesin.
Mantarı iki şişenin de ağız kısmına takın.
Üstteki şişenin kesik yerlerini isterseniz
yuvarlayabilirsiniz...

RÖPORTAJ

“Bir fotoğraf bin sözcükten fazlasını anlatır...”

Merhabalar, ben Efe Topçu, 13 yaşımdayım . İstanbul/Pendik'te yaşıyorum Pendik Merkez İlköğretim Okulunda 8.sınıfa gidiyorum. Fotoğrafla beni babam tanıştırdı. Fotoğraf çekmeye başladığımda 11 yaşımdaydım fotoğraf çekmek hayata farklı bakmama neden oldu. Çektiğim fotoğraflara bakıp geçmişi hatırlamak hoşuma gidiyor bu yüzden fotoğrafı seviyorum.

Fotoğraf ve fotoğrafçılar hakkında bilgi toplamaya çalışıyorum. Bu nedenle benimle söyleşi yapmayı kabul eden Erhan Bey'e teşekkür ediyorum ve fotoğrafa meraklı arkadaşlar için bu söyleşiyi sizlerle paylaşıyorum.

Öncelikle biraz kendinizden bahseder misiniz ?

1968 yılında İstanbul'da doğdum. Çocuğumdan beri fotoğraf çekmeyi çok sevdim, önceleri hoşuma giden şeylerin fotoğrafını çekerken zamanla ilgimi çeken konularda seri halinde fotoğraf çekmeye başladım. Mühendislik okumama rağmen bir dönem reklam fotoğrafçılığı mesleğim oldu, gazetelerde, dergilerde ya da internete gördüğünüz reklamlardaki fotoğraflar gibi fotoğraflar çektim. Şimdi mesleğim fotoğrafçılık olmasa da fotoğraf çekmeye devam ediyorum.

Fotoğraf çekmeye nasıl ve ne zaman başladınız, ilk fotoğraf makineniz neydi ?

Fotoğraf çekmeye dokuz yaşımda bir yaz tatilinde babamın bana ve ağabeyime ortak aldığı Rus malı Zenit marka bir fotoğraf makinesiyle başladım. O zaman makineler fotoğrafları sadece film üzerine kaydediyorlardı. Arkalarında çekmiş olduğunuz fotoğrafı gösteren bir ekran yoktu, çektiklerinizi görmek için filmin banyo edilip karanlık odada fotoğrafların kağıda basılması gerekiyordu. Ağabeyimle ilk çektiğimiz fotoğraflar ailece gittiğimiz bir sirkten görüntüler oldu, çektiğimiz 36 kareden sadece 15 tanesi düzgün çıkmıştı ama yine de kaplanları ve

cambazları sonradan fotoğraf olarak bir daha görmek beni çok heyecanlandırmıştı.

Lisede okuduğum yıllarda izciydim ve hepimizin ses çıkarmadan, hareket etmeden hazır ol durumunda beklemek zorunda olduğu uzun ve sıkıcı törenler olurdu. Törenlerde sadece fotoğrafçıların serbestçe hareket edebildiğini öğrendiğim gün grubun fotoğrafçısı oldum ve böylece ilk defa bir iş olarak fotoğraf çekmeye başladım, çünkü izcilerin yaptığı faaliyetleri fotoğraflayıp arşiv halinde saklamak bir arkadaşımınla beraber benim sorumluluğum olmuştu.

Fotoğraf sizin için ne anlam ifade ediyor ?

Fotoğrafın tıpkı birbirimizle konuşarak bir şeyler anlatmaya çabalamamız gibi bir iletişim aracı olduğunu düşünüyorum. 'Bir resim bin sözcükten fazlasını anlatır' sözü fotoğraf için de geçerlidir, hatta bazen sözcüklerle anlatmakta zorlanacağımız bir şeyi bir fotoğrafla kolayca anlatabiliriz. Üstelik bizler her şeyi unuturuz, ama fotoğraflardaki görüntüler kaybolmaz. Dolayısıyla fotoğraf sayesinde bugün birbirimizi daha iyi anlayabileceğimiz gibi eskiden yaşamış kişilerin hayatlarını da öğreniriz. Kim bilir belki mesela 2500 yılında 'insanlar 2013 yılında nasıl yaşarmış' diye merak edenler olursa bizim çektiğimiz fotoğraflar sayesinde meraklarını giderebilirler.

Fotoğrafta kullandığınız kamera ve ekipmanları bizimle paylaşır mısınız ?

Bugüne kadar o kadar değişik marka ve tipte fotoğraf makineleri, objektifler, ışıklar vs. kullandım ki... Ama en sonunda öğrendim ki fotoğraf makinelerinin aslında bir önemi yokmuş,

en önemlisi fotoğrafçının neyi nasıl fotoğraflayacağı ve sunacağı konusundaki yaratıcılığıymış. Şimdi fazla büyük olmayan, sessiz çalışıp insanların fazlaca dikkatini çekmeyen bir fotoğraf makinem var. Makinem küçük ve göze batmayan bir alet olduğu için önünde poz verenler kendilerini rahat hissediyor, sokakta fotoğraf çekerken de kimsenin dikkatini çekmiyorum. Böylece fotoğraf çekerken rahat ettiğim gibi kimseyi de rahatsız etmiyorum.

Fotoğraf çekmenin hayatınıza ne gibi artı veya eksileri oldu ?

Fotoğraf çekerek etrafımı daha iyi izlemeyi öğrendim. Üstelik fotoğraf çekmem sayesinde belki başka türlü bir araya gelemeyeceğim pek çok insanla tanıştım, hepsinden bir şeyler öğrendim. Ünlü bir fotoğrafçı yıllar önce 'Boyna asılan bir

fotoğraf makinesi sayısız maceraya alınmış bir bilettir' demiş. Benim için de tüm diğer fotoğrafçı arkadaşlarım gibi fotoğraf, hayatımı zenginleştiren bir şey oldu.

Fotoğraflarınızı sosyal medyada paylaşıyor musunuz? Ya da sosyal ağlarda aktif misiniz ?

Hatıra fotoğraflarımı paylaşıyorum, projelerimi, çalışmalarımı bitmeden paylaşmamaya özen gösteriyorum ki bir sergi ya da kitap yaparsam arkadaşlarım için sürpriz olsun.

Fotoğraf çekerken başınıza gelen bir olayı bizimle paylaşır mısınız ?

Yıllar önce Unkapanı'nın arka sokaklarında bir ailenin fotoğrafını çekmiştim. Benden fotoğraflarını istedikleri için bir kaç gün sonra karanlık odamda fotoğraflarını basıp göturdüm. Fotoğraflarını çok sevdiler ve beni evlerine davet edip çay ikram ettiler, çok güzel zaman geçirdik. Aynı şekilde portrelerden oluşan bir sergimde fotoğrafını çektiğim kişileri de davet etmişim, onlardan bazıları da kendi arkadaşlarını getirince çok eğlenceli bir açılış olmuştu. Sanırım en eğlenceli anılarım fotoğraf çekmekten çok fotoğrafları paylaşmakla ilgili.

Genellikle ne tür fotoğraflar çekiyorsunuz sevdiğiniz bir fotoğraf türü var mı?

Uzun süre portreler çektim, hala da portreyi çok severim. Ama şu sıralar şehir görüntüleri çekiyorum. Hep insanlar ilgimi çektiği için şehir fotoğraflarımda insan olmasa da odaklandığım şey insanların bıraktığı izler, hayatlarıyla ilgili ipuçları.

Beğendiğiniz ya da tarzını sevdiğiniz/esinlendiğiniz amatör ya da profesyonel fotoğrafçılar var mı?

Yıllar önce Henri Cartier-Bresson'un 'Avrupalılar' isimli sergisini gezdiğimde çok etkilenmişim. İlk bakışta çok sade ama incelendikçe ne çok şey anlattığı fark edilen, çok güzel ve kendisine özgü bir takım esprileri olan fotoğraflardı bunlar. Aslında şu ya da bu şekilde hemen her fotoğrafçı Bresson'dan biraz etkilenmiştir diye düşünüyorum. Bresson hep siyah-beyaz fotoğraflar çekmiştir, renkli çekenler içinde ise benim en sevdiğim Eggleston olmuştur, çok kendine özgü, niçin güzel bulduğumuzu anlatmakta zorlanacağımız türden fotoğraflar çekmiştir Eggleston. İlginçtir, bugün cep telefonları insanları Eggleston gibi fotoğraf çekmeye davet ediyor sanki. Ama tüm fotoğrafçılar içinde belki de en eğlencelisi Lartigue'dir. Çünkü Lartigue çocukken fotoğraf çekmiş ve çocukların hayal güçleri çok geniş olduğu için fotoğrafları da çok hoş ve eğlenceli olmuş. Lartigue çocuk fotoğrafçı olarak fotoğraf tarihine yazılmıştır.

Fotoğraf çekmeye ilgi duyan ve bu röportajı okuyanlara herhangi bir

tavsiyeniz/öneriniz var mı ?

Dijital fotoğraf makineleriyle artık fotoğraf çekmek çok daha kolay. Herkese bol bol fotoğraf çekmelerini, ama başkalarının fotoğrafları gibi değil, kendi bakışlarıyla,

dünyayı nasıl görüyorlarsa, nasıl hayal ediyorlarsa öyle fotoğraf çekmelerin tavsiye ediyorum. Hepinize çok sevgiler, bol fotoğraflı günler dilerim!

Merhabalar ben Nisa Eser, Ordu'da yaşıyorum ve Dr. M. Hilmi Güler Bilim ve Sanat Merkezi'nin öğrencisiyim. Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin hazırladığı E-dergi aracılığıyla sizlerle "Sessiz Senfoni" isimli yazımı paylaşmak istedim. Hayal Dünyasında Gözlem konulu bir çalışma sonrası yazdığım bu yazıyı Umarım beğenirsiniz.

Sessiz Senfoni

Dağlar, ardı ardına usulca sıralanmış yılların getirdiği ulu bir edayla uzanıyor boylu boyunca. Ağaçlar, dağların üzerini yeşil bir örtü gibi kaplamış, rüzgârın küçücük bir nefesinde bile orada olduklarını belli etmek istemiş gibi bu sessiz senfoninin içine karışıyor. Deryanın gökyüzü ile birleştiği noktada kayboluyor tüm sınırlar. Bulutların ince birer çizgi şeklinde ağaçları okşayarak mavi suların içine karışmasını izleyen kudretli dağın üzerine bir ev konmuş. Adeta tüm deryaya sahipmiş gibi boylu boyunca uzanan manzaraya bakıyor. Deryanın ötesinden gelen bülbül sesleri karışıyor tepedeki evin yanından gelen kuzu sürüsüne. Güneşin parlaması ile çıplak arazinin üzerine yayılmış yemyeşil bir soluk daha kendini belli etmek istemişçesine kıpırdanıyor. Yer yer aralarına serpilmiş yiyecekler bulma umudu ile amaçsızca ortalıkta gezen köpek, kısa bir süre sonra adeta bir günah işlemiş gibi aniden duruyor ve ayaklarının altında uzanan deryayı donuk gözler ile seyre dalıyor. Son bir dokunuş da insanlardan geliyor bu derin görüntüye. Ağaçların gölgesi altında oturmuş, umur-samazca konuşuyorlar. Tüm dertlerinden, sorunlarından arınmış bir şekilde manzarayı izliyorlar.

Lolipop Adası Macerası

Merhabalar, benim adım İlayda Biz. Yakacak Doğa Koleji'nde okuyorum. Sizlerle Flapjack çizgi filminden esinlenerek yazdığım Lolipop Adası Macerası isimli öykümü paylaşıyorum.

Dün doğum günümü, en güzel hediye dayımdan geldi. Dayım 413 yaşında ünlü bir büyü... Dayım, doğum günüm için bana harika bir uçan halı ve Lolipop Adası'nın haritasını hediye etti. Tek hayalimin Lolipop Adası'nı ziyaret etmek olduğunu biliyordu. Sanırım bu halı sayesinde hayalimi gerçekleştirebileceğim. Hemen ağabeyim Emir'in yanına koştum. Ona uçan haliyle Lolipop Adası'na gitmeyi teklif ettim. Ağabeyim biraz korktu çünkü yeryüzünden binlerce kilometre uzakta, tehlikeli kuşların arasında, yağmur bulutlarına denk gelmeden gidebilmek oldukça zordu. Yani bu bizim için tehlikeli bir yolculuktu aslında... Lolipop Adası kimsenin bilmediği bir yerde, kimsenin bilmediği bir adadır. Az sonra Lolipop Adası'na gitmek üzere yola çıkacağız fakat uçan haliye binebilmenin bir koşulu var. Uçan haliye binerken sıradan kıyafetler değil, insanı pamuk gibi yumuşak tutan kıyafetler giyilir. Bunun nedeni halının çok hassas olması ve ufak bir problem halinde kolay yırtılmasından kaynaklanmaktadır. Sonunda haliye bindik ve bulutlara doğru yükselmeye başladık. Yolculuk esnasında şanslıydık çünkü hava oldukça güzeldi ve kızgın bir yağmur bulutuna denk gelmeden adaya iniş yapabildik. Lolipop Adası'nda saatlerce yürüdük. Bir sürü şekerleme toplayıp poşetimi doldurdum. Çikolata şelalelerinin önünde ağabeyimle bol bol fotoğraf çektik. Bu fotoğrafları facebook'a atmak için sabırsızlanıyordum. Çünkü arkadaşlarıma anlatsam da bana inanmayacaklar. Ama Lolipop Adası'na gittiğimin en büyük

kanıtı çikolata şelalesinin önünde çektiğimiz fotoğraflar, lolipop tarlalarından topladığım lolipoplar, jelibon ağaçlarının meyveleri ve topladığımız binlerce şekerdi.

Adada oldukça keyifli saatler geçirdik. Şekerleme toplamaktan yorulduğumuz bir ara ağabeyimle deniz kenarına gidip iki kova balık kraker tuttuk. Öğlene doğru bu balık krakerleri afiyetle yedik. Yemeğin ardından bir jelibon ağacının gölgesinde dinlenirken uyuyakaldık. Jelibon ağaçlarının gölgesinde uyumak kadar insana keyif verebilecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Tepenizde kocaman bir ağaç, dallarından uzun uzun sarkan çilekli, vişneli, ahududulu, böğürtlenli ve sayamayacağım kadar çok meyvenin aromasıyla tatlandırılmış sevimli şekerler... Bir süre burada dinlendikten sonra Ozmo dağlarının arkasından gelen ayak sesleri uykumuzu açıp bizi uyandırdı. Sesler gittikçe yaklaşıyordu. Ağabeyim ve ben korkmaya başladık. Gözümüzü açtığımızda karşımızda binlerce haribo ayısından oluşan bir ordu ile karşı karşıya kaldık. Bizi düşman sanmışlardı. Adaya nasıl geldiğimizi sordular. Onlara olanları anlattık ve amacımızın zarar vermek olmadığını sadece burada birkaç saat geçirip gitmek olduğunu söyledikten sonra bize inandılar ve bizimle dost oldular. Saat oldukça ilerlemiş, hava kararmaya başlamıştı. Her ne kadar dönmek istemesek de artık eve dönme zamanı gelmişti fakat dön-erken başta olduğu gibi şanslı değildik. Halı türbülansa girdi ve sallanmaya başladık. Az kalsın düşüyorduk. Dayım bunu sihirli küresinden görmüş olmalı ki anında imdadımıza yetişti. "Halious lolipopska" sihirli sözcüklerini söyleyip bizi bu durumdan kurtardı ve eve ışınlanmamızı sağladı. Eve gittiğimizde bir hayli yorgun ama şahane bir gün geçirmiş olmamız nedeniyle mutluyduk...

İrem Uç

Edirne Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi öğrencisi İrem Uç, 2012-2013 Öğretim yılında düzenlenen Öğretmenler Günü Kompozisyon Yarışmasında il birincisi olmuş. Kendisini tebrik ediyor ona birincilik getiren kompozisyonunu sizlere aktarıyoruz.

ÖĞRETMENİM: UMUDUM ÖĞRENCİSİNDEN ÖĞRETMENİNE :

Zor yetişiyor değil mi? Bir ağaç, bir orman... Bir bebek zor büyüyor. Tüm o zorlukları başına basıyor insan. Sonunda görülecek bir parça yeşil, o ilk adımlar umut oluyor. Bir şeyleri "Başarmanın öğretmenini" umudu... Umudun gücü, gücün geleceği, geleceğin sesi bu seste dinledim ben Atatürk'ü. Atatürk oldu öğretmenim. Atatürk'ün baş öğretmen olduğu gibi millete. Harflerle başlıyor her şey. İlk başta ürkek, titreyen parmaklarla yazılmış korkak harflerle dolduruyor hayatı. Sonra o elleri avucuna alan kararlı eller korkusuzluğu öğretiyor öğrencilerine. O eller ki en soğuk iklimleri anlatırken bile üşümüyor. Ve o eller tek bir kelime yazıyor tuttuğu küçük kalplere: Umut... Benim umudum olmuştur öğretmenim. Yirmi dokuz harf olduğunu alfabenin ve isimlerini tebeşir ve karatahtayla değil kalbiyle öğretmişti.

Atatürk'ü çizer benim öğretmenim. Tahta sıralara, kara tahtaya, ağaçlara, bulutlara... Yüreğine koyar gözlerini, öyle bakar. Başöğretmenim kalkar tahtaya. Öğretmenim Atatürk olur, ben öğretmen olurum. Onun armağanıdır bugünüm. Öğretmenin, umudun günü...

Öğretmenler günü... Kendimden ağır çantamla elimde çiçeklerle giriyorum sınıfa, boyum ancak karnına geliyor. Öylece duruyorum karşısında. Gözbebeklerim sıcak gülümsemesiyle doluyor. Öğretmenim, iyi ki varsınız diyorum. Onun gibi olmayı isteyerek ve severek henüz öğrencilerime. Atamın gözlerini koyarak kalbime ve onun hediyesi bugünü kucaklayarak...

ÖĞRETMENİNDEN ÖĞRENCİSİNE :

Sevmekle başlar her şey, bir insanı sevmekle. Böyle başladı benim sevdam. Öğretmeyi, öğrenmeyi böyle sevdim. Yıllar öncesini düşünüyorum. Okul sıralarını, ilk telaşları... Öğretmenlik yolundaki ilk adımlarım düşüyor aklıma. Tanıştığım ilk öğrencimin gülüşü geliyor gözümün önüne. Gözlerine umut verdiğim, yüzlerinden hayat aldığım öğrencilerim geliyor aklıma. Sevmekle başladı her şey, bir insanı sevmekle. Kara tahtayı sevdim, öğrencilerimi sevdim... Sevginin gücü ile öğrettim. Korkmadan yılmadan... ben öğrencilerimin dili oldum. Bir öğretmen ışığında ama her zaman baba- ana şefkatiyle...

Öğretmenliğin son günü... Ellerim aynı değil, çatlamış ve yorgun. Ama tüm ışığı avuçlarında öğrencilerimin. Kalpleri, kalbimde biliyorum. Hep öğrenin, öğretin... Ancak böyle kavuşuruz özgürlüğe. Çalışarak, güvenerek kendinize. Kendi savaşınızda yenilmemek dileği ile teşekkür ederim tüm öğrencilerime.

Buse Melike Bekdaş

Yaratıcı Çocuklar Derneği tarafından düzenlenen "Geleceğin Yazarlarından Öyküler" yarışmasının dördüncüsünde, ortaokul kategorisinde üçüncülük ödülü alan Hasan Tahsin İlköğretim Okulu öğrencisi Buse Melike Bekdaş, yarışmanın kendisine neler kazandırdığını paylaşmış bizlerle.

"Türkiye çapında böyle büyük bir başarı kazanmak kendime olan güvenimi artırdı ve ailemi mutlu ettiğim için sevincim ikiye katlandı. İnsanların küçük yaşlarda başarılar kazanması, çeşitli aktivitelerde bulunması karakterlerinin oluşması ve gelecekleri için çok önemli bir paya sahiptir. Yaratıcı Çocuklar Derneği, bunları gerçekleştiriyor ve bu yönden topluma örnek olacak çok faydalı bir kuruluş konumunda. Bu dernek çocuklara hitap ediyor. "Çocuk" demek gelecek demek olduğu için Yaratıcı Çocuklar Derneği, geleceğe sağlam bir zemin hazırlıyor."

Bilal Sarıteke

Doğuş Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi tarafından, Güzel Sanatlar Lise Öğrencileri Arasında Düzenlenen "Masal Resimleme Yarışması" için 15 Güzel Sanatlar Lisesinden 81 öğrenci çalışma yollamış. Katılımcı tüm öğrencilerin çalışmaları, beklenenin üzerinde bir nitelik taşıdığı için jüri üyeleri seçmekte bir hayli zorlanmış.

Edirne Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi'nden yarışmaya katılan Bilal Sarıteke yarışmada birinciliği kazanmış. Kendisini kutluyor başarısını bizlerle paylaştığı için teşekkür ediyor ve biz de ona ödül kazandıran çalışmayı sizlerle paylaşıyoruz.

Dora Ergül

**İzmir MEV
Güzelbahçe Orta
Okulu öğrencisi
Dora Ergül, Bundan
3 sene önce, Orta
Anadolu İhracatçılar
Birliği tarafından
düzenlenen ve orta
okul - lise
kategorileri Yaratıcı
Çocuklar Derneği**

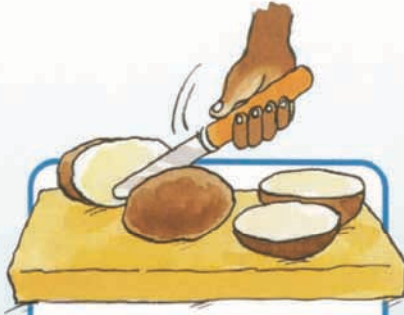
**tarafından organize edilen Ulusal
Mobilya Tasarım Yarışmasında,
İhracatçı Birlikleri Büyük Ödülü'nü
kazanmış. Geleceğin Koltuğu
kategorisinde aldığı ödül için**

"Bana tasarım ve yarışma konusunda deneyim kazandırdı" diyor ve böyle bir yarışmanın oluşmasındaki katkı ve çalışmaları için Yaratıcı Çocuklar Derneği'ne teşekkür ediyor. Biz de Yaratıcı Çocuklar Derneği'nin bu yıl düzenleyeceği tüm yarışmalara daha çok katılım bekliyor arkadaşlarınızın başarılarını sizlerle paylaşıyoruz.

Patates baskı kalıpları

Gerekenler

- büyük boy patatesler
- bıçak
- kumaş boyaları
- fırça
- beyaz bir tişört

1 Patatesleri ortadan bölün.

2

Kestiğiniz patatesin iç kısmına bıçakla basit şekiller çizin.

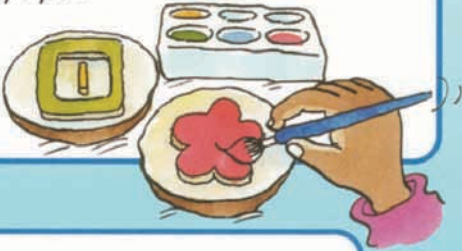

3 Çizdiğiniz şekillerin etrafını

keserek kabartma şekline gelmelerini sağlayın.

4 Kabartma hâlindeki şekilleri farklı renklerde kumaş boyalarıyla boyayın.

5 Deseni basmak için, patates kalıbınızı tişörtlere bastırın.

Kendi kartpostallarınızı ve paket kâğıtlarınızı da yapabilirsiniz!

Doğanın denizle buluştuğu en güzel yerlerden biri...

Sinop Yaşar Topçu Yatılı Bölge Ortaokulu öğrencisi Dağlar Umut Ayrancıoğlu, Yaratıcı Çocuklar Derneğinin düzenlediği Karikatür yarışmasında mansiyon kazanmış ve Fotoğraf yarışmasında da kendi kategorisinde 3. Olmuştu. Umut Dergimizin "Benim Şehirim" sayfaları için Sinop'u tanıttı bizlere. Şimdi Umut'un Fotoğraflarıyla Sinop'u gezip, O'nun kaleminden tanıyalım bu güzel şehrimizi.

İç Anadolu Bölgesi'nde bulunan Ayanık, Boyabat, Durağan, Dikmen, Erfelek, Gerze, Saraydüzü, Türkeli ilçeleriyle binlerce yıllık bir geçmişe sahip olan ve adını Yunan Tanrıçası Sinope'den alan Sinop bir tarih, doğa ve turizm cennetidir...

Karadeniz bölgesinin ortasında yer alan Sinop özellikle yaz aylarında deniz turizmi için gelenlerle büyük bir hareketlilik kazanır. Bu dönemde Sinop ve ilçelerinde düzenlenen festival ve panayırarla da kültürel bir hareketlilik yaşanır.

Kalesi, Tarihi Sinop Cezaevi, kilise, türbe, cami ve tabyalarıyla... Müzeleri, mesire yerleri, dokumaları maket tekneleriyle akla gelen Sinop'un ilçeleri de önemli değerlere sahiptir... Boyabat; pirinci, tarihi evleri, çember dokuması, kalesi, bazalt kaya sütunlarıyla tanınırken, Ayanık denilince akla İnaltı Mağarası, Akgöl ve Keten dokumaları gelmektedir... Erfelek; kestane ve kestane balı, Tatlıca şelaleleriyle, Durağan; Kaya mezarları, Buzluk mağarası, Kervansarayı ve Gerze ise Gerze Horozu ile meşhurdur.

Doğanın denizle buluşmasının dünyadaki en güzel örneklerinin görülebileceği Sinop'ta bir nükleer santral kurulacak olması insanda tüm bu güzelliklerin yanında gelecek adına bir umutsuzluk yaratmaktadır. Her şeye rağmen yine de tüm bu tarihi, turistik ve doğal değerlerimize sahip çıkmalıyız. Çünkü geçmişten bugüne kalan ve yarınlara da kalması gereken şeyler Sinop'u Sinop yapan bu değerlerimizdir.

Çağan'ın şımarık kedisi

Merhaba benim adım Çağan
Olca, hayvanları
seviyorum ve bahçemizdeki
kediye bayılıyorum. Onunla
oyun oynarken şımarıyor ve
çok mutlu oluyor tıpkı benim gibi.

Sokaktaki dostlarımız

Ece Doğru arkadaşımız bize sokak hayvanlarının fotoğraflarını çekip yollamış. Bu sıcak yaz günlerinde kapımızın önüne bırakacağımız bir kap suyun ne kadar önemli olduğunu hatırlatmak istemiş kendisine teşekkür ediyor sokaklarda yaşayan hayvan dostlarımızın fotoğraflarını sizlerle paylaşıyoruz.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Papağanların
ortalama
ömürleri
70 yıldır

Gökdoğan,
389 km/s hızla
dalış yapabilen
dünyanın en hızlı
kuşudur.

Atlar
ayakta uyurlar
ve uyurken
yere
hiç düşmezler;
zîra bacak
kemiklerinin
kilitlenebilme
özellği vardır.

MIRNAV

Yazan ve Çizen: Sinan Gürdağcık

Sağlam kafa, nerdeeee?

FIKRALAR

ZAMANE ÇOCUĞU

Dedesi,torununu gezdiriyordu.
Önlerinden çok güzel bir otomobil
geçer.

Dedesi :

-Bak yavrum der; "düt düt" geçiyor.

Cocuk gayet sakin bir cevap verir:

-Dedeciğim, o "düt düt" dediğin;
sekiz silindirli, otomatik vitesli, doksan
sekiz model bir mercedestir.

MÜZE

Süleyman,yaz tatilinde ailesi ile
birlikte Paris'e gitmiş.Bir müzeyi
gezerken yorulmuş,oradaki
koltuklardan birine oturmuş. Bir
müddet sonra müze memuru
Süleyman'a yaklaşıp:

-Küçük,buraya oturulmaz.Bu,14.

Lui'nin koltuğudur değince.

Süleyman hiç rahatını bozmadan:

-Zararı yok amca,o gelince ben hemen
kalkarım,demiş.

BEBEK

4 yaşındaki Sevinç, yeni doğan
kardeşine oyuncak almak için
annesiyile
oyuncakçıya gider. Dolaşırlarken, bir
bebek beğenir ve annesinden bebeği
almasını ister. Annesi de Sevinç'i
paylar;

"Senin zaten bebeğin var ya kızım;
yeni bir bebeği ne yapacaksın?

"E ben vayken sen kendine yeni biy
bebek aldın yaa!"

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ'NDEN Karikatür Dersleri BAŞLIYOR!

Karikatür sanatıyla ilgileniyor ve
kendinizi geliştirmek istiyorsanız usta
karikatüristlerle tanışıp ders almak için

Yaratıcı Çocuklar Derneğini
arayabilirsiniz

Bilgi için:

0216-332 78 58

ZIP TIRIK BİLMECELER

AZİZ YAVUZDOĞAN

BU NEDİR?

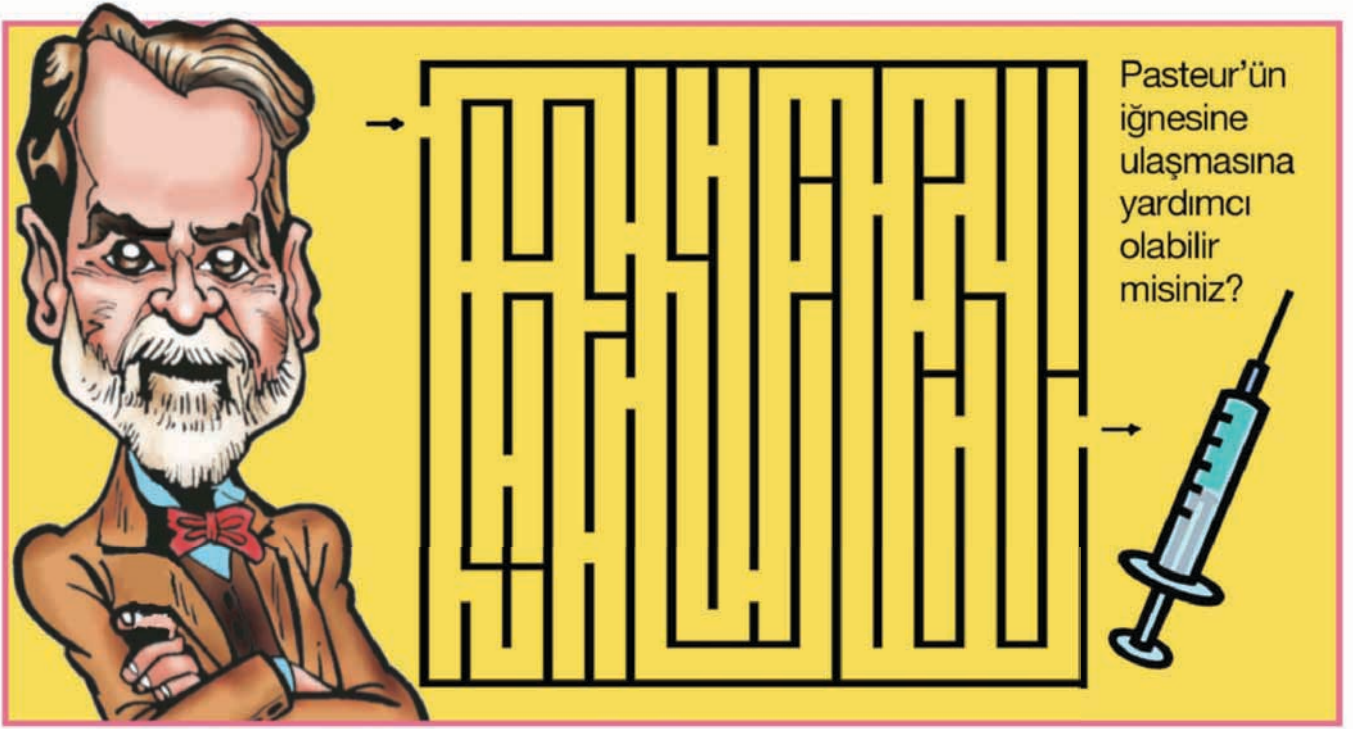

YANIT: KUŞLUK VAKTİ

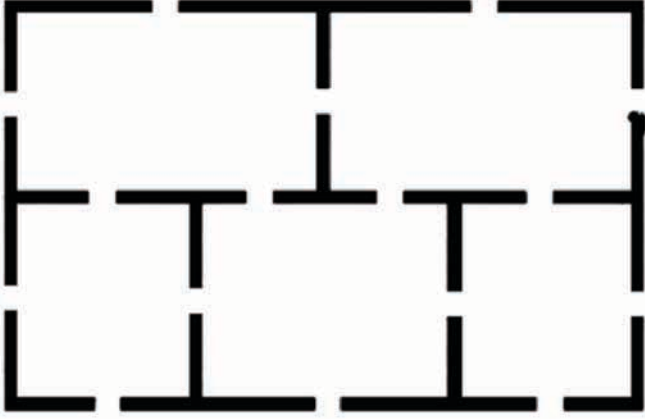
İĞNE OLMAKTAN KORKMAYAN HAYVAN HANGİSİDİR?

YANIT: KIRPI

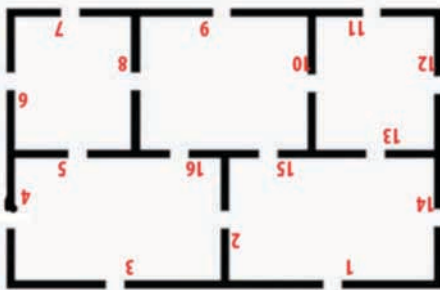

KAPI KAPI GEÇMECE...

Yukarıdaki şekilde görülen her açık kapıdan sadece 1 kez geçerek tek çizgiyle bütün kapılardan geçmemiz gerekiyor. Kapılar numaralı. Bu numaralar sadece cevabı verirken kolaylık olsun diye, istediğiniz kapıdan başlayıp istediğiniz gibi devam edebilirsiniz.

YANIT:

DEĞİŞTİR BAKALIM...

Harflerin yerlerini değiştir ve yeni sözcük türet.

Örnek: KİLİM = İKLİM

Soru: TARIM =

2 RESİM ARASINDAKİ 7 FARKI BULUN

BİLMECE BİLDİRMECE

• Doktor verdi, Ben içtim. Çabucak iyileştim.

YANIT: İlaç

• Duruşu ömür, Gözleri kömür, Soğuk dondurur, Sıcak öldürür.

YANIT: Kardanadam

• Dalda durur, Elde durmaz.

YANIT: Kuş

• Bahçede kırdı dolaşır, Evini sırtında taşır.

YANIT: Kaplumbağa

• Daldan dala atlarım, Kuyruğumdan sarkarım.

YANIT: Maymun

• Dumanı tüter, İsterse gider. Balık değildir, Denizde yüzer.

YANIT: Gemi

• Dizi dizi odalar birbirini kovalar.

YANIT: Tren

• Dışı var içi yok, Dayak yer suçu yok.

YANIT: Top

• Kırışık mıırışık bu giysiyi giyemem, Kim düzeltir bilirim adını söyleyemem.

YANIT: Ütü

• Yaprak kadar hafif, Dağlar kadar büyük, Onu havada gördük.

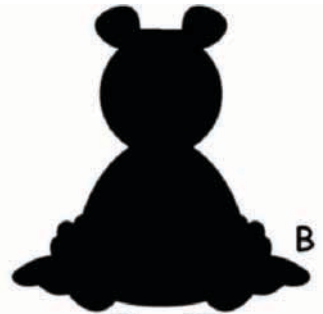
YANIT: Bulut

HAYVAN SAKLI

NOKTALARI BİRLEŞTİREREK SAKLI OLAN HAYVANI BUL VE DAHA SONRA İSTEDİĞİN GİBİ BOYA.

AYICIK'IN GÖLGESİ HANGİSİ?

YANIT: C

ESKİ
SOKAK
OYUNLARI

SAKLAMBAÇ

Çocuk olmuş olan herkes bilir saklambaçı. Çocuk oyunlarının başında gelir. Gözünü bir duvara, direğe ya da ağaca dönerek kapatan ve arkadaşlarının

saklanması için 100'e kadar sayan bir ebe vardır. Saydıktan sonra saklanan arkadaşlarını bulmaya çalışır. Gördüğü kişiyi "sobe"lemesi için kişinin ismini söylemesi ve 100'e kadar saydığı yere gitmesi gerekir.

Genelde akşamları oynardık biz. Kuka moda olmadan önce saklambaç oynardık her gece. Kuka farklı gelmişti bize, onu tercih etmiştik saklambaça.

BBC

PROGRAM BLOKLARI

VE
DAHA FAZLASI
YENİ NESİL
ÇOCUK KANALI
KIDZ-DE

uki

zazie

Baby Jake

Middle earth

MLHIGH

14 MİLYON
EVDE

TURKSAT
KABLOLU TELEKURUM

D-SMART

TELEDUNYA
KABLOLU TELEKURUM

YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ
CREATIVE CHILDREN'S ASSOCIATION

**YARATICI ÇOCUKLAR DERNEĞİ
YENİ EĞİTİM ve ÖĞRETİM YILINDA
TÜM ÖĞRETMEN ve ÖĞRENCİLERİMİZE
BAŞARILAR DİLER...**